373R2470

Ἀριθ. N 255/12 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 12.9.73

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2470/73 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 1973

περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2223/70 «περί μή εἰσπράξεως ἐξισωτικῆς εἰσφορᾶς στίς εἰσαγωγές ὁρισμένων οἴνων καταγωγῆς καί προελεύσεως ὁρισμένων τρίτων χωρῶν»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 816/70 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 28ης Ἀπριλίου 1970, περί συμπληρωματικῶν διατάξεων κοινῆς ὀργανώσεως τῆς ἀμπελοοινικῆς ἀγορᾶς([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2680/72([2]) καί ἰδίως τό ἄρθρο 9 παράγραφος 6,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 παράγραφος 3 ἐδάφιο πρῶτο κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 816/70, στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» ἑνός οἴνου, προσαυξημένη κατά τούς δασμούς, εἶναι κατώτερη τῆς τιμῆς ἀναγωγῆς τοῦ οἴνου αὐτοῦ, εἰσπράττεται κατά τήν εἰσαγωγή αὐτοῦ καί τῶν παρομοίων οἴνων ἐξισωτική εἰσφορά, ἴση μέ τή διαφορά μεταξύ τῆς τιμῆς ἀναγωγῆς καί τῆς τιμῆς προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» προσαυξημένης κατά τούς δασμούς·

ὅτι, ἐν τούτοις, ἡ ἐξισωτική αὐτή εἰσφορά, δέν εἰσπράττεται ἔναντι τρίτων χωρῶν πού προτίθενται νά ἐγγυηθοῦν καί ἔχουν τήν δυνατότητα νά τό κάνουν·

ὅτι κατά τήν εἰσαγωγή προϊόντων καταγωγῆς καί προελεύσεως ἀπό τήν ἐπικράτειά τους, ἡ πραγματοποιούμενη τιμή δέν θά εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀναγωγῆς, μειωμένης κατά τούς δασμούς καί ὅτι κάθε ἐκτροπή τοῦ ἐμπορίου θά ἀποφεύγεται·

ὅτι, ἡ Αὐστραλία φαίνεται διατεθειμένη νά δώσει αὐτή τήν ἐγγύηση γιά τίς ἐξαγωγές ὁρισμένων οἴνων πρός τήν Κοινότητα·

ὅτι ὁ «Australian wine Board» ἔχει ὡς ἀποστολή νά ἐπαγρυπνεῖ γιά τήν τήρηση τῆς ἐγγυήσεως καί δέν θά ἐπιτρέψει παρά τίς ἐξαγωγές γιά τίς ὁποῖες διασφαλίζεται ὅτι ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» τῆς Κοινότητος, δέν εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀναγωγῆς, μειωμένη κατά τούς δασμούς·

ὅτι ὁ «Australian wine Board» θά ἐπαγρυπνεῖ ὥστε νά ἀποφεύγεται κάθε ἐκτροπή τοῦ ἐμπορίου· ὅτι γιά τό σκοπό αὐτό θά λάβει ὅλα τά χρήσιμα μέτρα προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἡ προσφυγή σέ μέτρα ἱκανά νά καταλήξουν ἔμμεσα σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς τιμές ἀναγωγῆς, μειωμένες κατά τούς δασμούς, ὅπως ἡ ἐπιβάρυνση μέ τά ἔξοδα πωλήσεως, ἡ σύναψη συμφωνιῶν ἀλληλεξαρτωμένων παροχῶν ἤ κάθε ἄλλο μέτρο πού ἐπιφέρει ἀνάλογα ἀποτελέσματα·

ὅτι ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση νά γνωστοποιεῖ περιοδικά στήν Ἐπιτροπή λεπτομέρειες πού ἀφοροῦν στίς ἐξαγωγές οἴνων στήν Κοινότητα καί νά καταστήσει τήν Ἐπιτροπή ἱκανή νά ἀσκεῖ συνεχῆ ἔλεγχο γιά τήν ἀποτελεσματικότητα τῶν ληφθέντων μέτρων·

ὅτι τά προβλήματα πού συνδέονται μέ τήν τήρηση αὐτῆς τῆς δηλώσεως ἐγγυήσεως, ἔχουν συζητηθεῖ κατά τρόπο λεπτομερῆ μέ τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῆς Αὐστραλίας·

ὅτι, ὕστερα ἀπό αὐτές τίς συνομιλίες, δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι ἡ Αὐστραλία εἶναι σέ θέση νά τηρήσει τή δήλωση ἐγγυήσεως·

ὅτι, κατά συνέπεια, δέν ὑπάρχει λόγος νά εἰσπράττεται ἐξισωτική εἰσφορά, ὡς πρός τά προαναφερθέντα προϊόντα καταγωγῆς καί προελεύσεως Αὐστραλίας· ὅτι κατόπιν αὐτοῦ ἐνδείκνυται νά συμπληρωθεῖ ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2223/70 τῆς Ἐπιτροπῆς περί μή εἰσπράξεως ἐξισωτικῆς εἰσφορᾶς κατά τίς εἰσαγωγές ὁρισμένων οἴνων καταγωγῆς καί προελεύσεως ὁρισμένων τρίτων χωρῶν([3]), ὅπως ἐτροποποιήθη τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 643/73([4])·

ὅτι τά προβλεπόμενα στόν παρόντα κανονισμό μέτρα εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Οἴνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

([1]) ΕΕ ἀριθ. N 99 τῆς 5.5.1970, σ. 20.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 289 τῆς 27.12.1972, σ. 1.
([3]) ΕΕ ἀριθ. N 241 τῆς 4.11.70, σ. 3.
([4]) ΕΕ ἀριθ. N 61 τῆς 7.3.73, σ. 12.

Ἄρθρο 1

Τό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2223/70 συμπληρώνεται κατά τόν ἑξῆς τρόπο:

Στό σημεῖο 3 παρεμβάλλεται πρίν ἀπό τήν περίπτωση τή σχετική μέ τήν Αὐστρία:

«— τῆς Αὐστραλίας».

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἑπομένη τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 11 Σεπτεμβρίου 1973.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

François-Xavier ORTOLI